

„Cupa orașelor reședințe de regiuni“

La Liceul „Mihail Sadoveanu“ — 24 de echipe la start!

Competiția oficială de fotbal „Cupa orașelor reședințe de regiuni“, în care au fost angrenați elevii tuturor claselor V—XI, este în plină desfășurare. La multe din școli ca a intrat deja în faza superioară: întrecerile inter-școli din cadrul raioanelor. În acest stadiu se găsește și elevii Liceului nr. 25 „Mihail Sadoveanu“ din București, pe care i-am vizitat zilele trecute. Am urmărit la lucru elevii din clasele IX—XI. Antrenamentele efectuate cu multă conștiință pe terenul de la „Chenece“ demonstrează interesul manifestat de elevi pentru acest sport, seriozitatea cu care privesc ei viitoarele întreceri.

Fotbalul, acest veritabil magnet, își manifestă atracția asupra tuturor vîrștelor; practicat de preșcolari spontani, din dorința de imitație, fără pretenții și în afara regulamentului, el devine la elevii una dintre „materile“ căreia i se acordă o deosebită atenție. Atracția mingii, rigurozitatea cu care se respectă regulile îl traduce ceva din interesul manifestat pentru o știință exactă. Urmărindu-le jocul puteai sesiza, dincolo de plăcerea de a juca, preocuparea fiecăruia de a se remarca în speranța reerutării în selecția școlii.

M-am apropiat de antrenor, profesorul Valeriu Sturza, care-și privea elevii de pe linia de aut:

— Ca profesor de specialitate, ce rol atribuiți acestor competiții?

— Sunt unul dintre susținătorii feroci ai hotărîrii de a institui această formă de întrecere între elevi. Competiția de amatori care-i angajează acum presupune un mod superior de a vedea lucrurile: se renunță la fotbalul pe furate, la diletanțism și partidele-miușă. Se trece la fotbalul organizat; se preface sportul de performanță.

— Ce scop au aceste campionate școlare?

— Dincolo de satisfacerea pasiunii elevilor pentru acest sport, urmărim depistarea și stimularea tinerelor talente pentru competițiile următoare și pentru loturi.

— Și despre modul de organizare a acestei competiții?...

— Prima fază s-a desfășurat între clasele paralele ale aceleiași an (acolo unde ele există) pentru stabilirea cîștigătorului. Dintre finaliștii tuturor „anurilor“ recrutăm cele mai bune elemente pentru cele două selecționate ale școlii: una reprezentînd clasele V—VIII, a doua clasă superioară, IX—XI.

— Asta presupune un număr foarte mare de elevi!

— Am pornit startul cu 24 de echipe. În momentul de față, liceul nostru este la faza inter-școli. Partenerii de întrecere în cadrul raionului sînt elevii Liceului „I. L. Caragiale“.

★

În teren se sancționa o infracțiune. Un „specialist“ în indirecte calculează distanța, își ia avînt și lovește cu sete; mingea trece razant cu zidul, înseală vigilența portarului și... gol!

— El e... Dan Coe al nostru; mereu îi reușește lovitura, îmi lămurește elevul Dumitru Calugăru, dintr-o VII-a, venit pe stadion ca „observator“ să prindă antrenamentele „bătrînilor“. Ei lucrează foarte serios. Duminică dau piept cu selecționata mare de la „Caragiale“.

— Dar voi, cei mici, ce-ați făcut?

— Ne-au întrecut cu 5—2.

— Să reținem faptul, intervine tov. prof. Sturza, că 6 dintre „fotbaliștii“ noștri buni au concurat duminică la Olimpiada de matematică a orașului București, fapt care ne-a privat de prezența lor. Sîntem însă bucuroși că doi dintre ei au ocupat primele locuri în ordinea premiilor...

— În selecția elevilor aveți anumite criterii?

— Nu sînt prestabilite; avem însă în vedere ca programul de pregătire sportivă să nu împietzeze cu nimic bunul mers la învățătură. Avem, de altfel, multe elemente fruntase în ambele activități. Mircea Popescu dintr-o VIII-a, elev fruntas la învățătură și secretarul U.T.C. al clasei lui, este un adept al mai multor sporturi: este campionul școlii la înălțime, căpitanul echipei de baschet și o extremă dreaptă de nădejde. Și exemplele se pot înmulți.

— În buna desfășurare a competiției ați primit sprijinul conducerii școlii?

— În majoritatea cazurilor, da. Sîntem recunoscători în același timp conducerii clubului Steaua pentru înțelegerea de care a dat dovadă punîndu-ne la dispoziție, atît pentru competiții cît și pentru antrenamente, unul din terenurile de la Chenece cît și echipamentul necesar.

★

Un scurt semnal indică elevilor pauza. Un jucător se apropie de linia de aut și se adresează profesorului-antrenor:

— Tovarășe profesor, vă rog, mai lăsați-mă 10 minute să exersiez „tirul“ la poartă.

Și, pentru că răspunsul n-a venit imediat, a adăugat convingător:

— Adversarii au apărare ermetică.

Solicitantul era căpitanul echipei de fotbal pe școală și centrul înaintas Gabriel Iordache dintr-o IX-a E, fiul fostului jucător al Progresului...

— E un jucător care-și depășește vîrsta, ne informează profesorul. Pozează vitează, îi reușesc fentele, are rutina de a lucra cu ambele picioare și, ceea ce este esențial, îi place să muncească. Îi prevăd un viitor frumos.

De la cei mici pînă la elevii care sînt în fața maturității, aceeași plăcere de a juca, același interes față de partidele de fotbal, aceeași tentație de a mai întîrzi în teren cu atrăgătoarea minge...

NUȘA MUȘCELEANU

Partide bine conduse

În ultima vreme, am primit la redacție scrisori în care asociațiile și cluburile sportive își exprimă satisfacția pentru unele arbitraje. Iată două dintre acestea, semnate de:

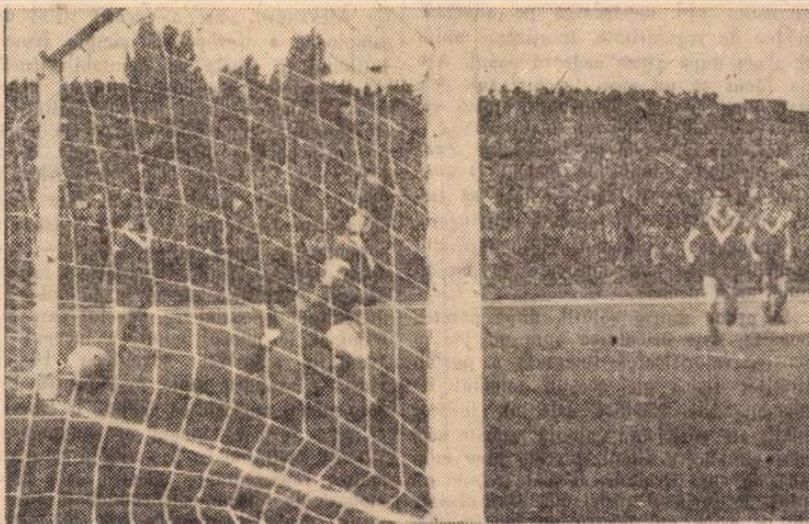
ASOCIAȚIA SPORTIVĂ CLUJ-JEANA: „Cu deosebită mulțumire vă aducem la cunoștință modul ireproșabil în care s-a achitat brigada de arbitri Gh. Limona — la centru — V. Crețu și G. Sotir (toți din București) la meciul dintre echipele Clujeana — Minerul Baia Mare, disputat la Cluj. Atenți, competenți, imparțiali, arbitri au reușit să se impună

atît jucătorilor cît și publicului spectator“.

CONSTANTIN MATEESCU (antrenorul echipei Tractorul Brașov): „Adresez sincere felicitări brigăzii de arbitri conduse de Mircea Sadoveanu, din București, pentru competența și siguranța cu care a condus jocul de fotbal Portul Constanța — Tractorul Brașov. Arbitrajul prestat a favorizat desfășurarea în cele mai bune condițiuni a întrecerii sportive, a spectacolului sportiv, fiind apreciat ca atare de publicul spectator“.

DE LA 1—0 LA... 1—3

În meci amical, Progresul a fost învinsă de Dunav Russe

Golul Progresului în meciul de ieri cu Dunav Russe. Din păcate, el avea să fie primul și... ultimul.

Întîlnirile amicale dintre fotbaliștii de la Progresul București și cei de la Dunav Russe au devenit tradiționale. Și, cum e în sport, cele două echipe au trăit atît clipele de satisfacție ale victoriei, cît și cele de mică amărăciune ale înfrîngerii. Ieri, jucînd pe teren propriu, era de presupus că balanța va înclina în favoarea Progresului. Un timp, am și avut această iluzie: la 1—0 pentru bucureșteni și chiar la 1—1, în acea perioadă din repriza a II-a cînd jucătorii Progresului aveau mereu inițiativa, exercitînd o presiune serioasă asupra apărării adverse.

Dar... a lipsit Mateianu! Progresul a atacat, dar fără acea luciditate și acel calm prețios care caracterizează jocul lui Mateianu și este transmis și echipei în ansamblu. Așa se face că Progresul n-a putut să fructifice dominația teritorială, ocaziile avute, cedînd pînă la urmă — atît ca scor cît și ca joc — în fața unei echipe cu mai multă maturitate care, cînd a apărut înaintea porții lui Mindru (de cîteva ori), a acționat decisiv, înscriind astfel 3 goluri spectaculoase și repurtînd o victorie meritată.

Oaspeții au lăsat o frumoasă impresie prin tehnica lor individuală, prin dexteritatea cu care au controlat balonul. Progresul a jucat mai vioi, a cîștigat multe dueli pentru balon, dar n-a știut cum să finalizeze acțiunile.

În prima repriză, bucureștenii au avut cîteva situații favorabile, din care n-aveau s-o folosească decît pe aceea din minutul 27, cînd Prepurgel a reluat în poartă o pasă venită de pe aripa dreaptă, de la Tarălungă. Fotbaliștii bulgari fuseseră și ei la un pas de a marca, în min. 17, cînd șutul lui Iordanov a întîlnit bara. Dar „bara“ nu intervine de multe ori în joc. În min. 41 șutul lui Vasilev I, cel mai activ și mai periculos atacant bulgar, s-a oprit în fundul plasei. Tot el avea să fie și autorul celorlalte două goluri înscrise de Dunav Russe în repriza a II-a, în min. 75 și 79.

Arbitrul V. Pădureanu a condus foarte bine următoarele formații:

PROGRESUL: Mindru — Al. Georgescu (Adrian Constantinescu), Peteanu, Mățăoanu (Ioniță), Mindoiu — Neacsu, Prepurgel — Tarălungă (Oaidă), Unguroiu, Soangher, Mașteuță (Tarălungă).

DUNAV: Ivanov — Dobcev, Iliev (Vasilev II), Todorov, Andonov — Kolev, Suleimanov — Vasilev I, Iordanov, Resolkov, Muriev.

JACK BERARIU

Selecționata divizionară—Cagliari 2-1 (1-1)

(Urmare din pag. 1)

redat pe larg această fază, deoarece o considerăm o mostră de felul cum trebuia acționat în funcție de sistemul în care se apărau oaspeții. Din păcate, însă, pînă la sfîrșit nu vom mai asista la o acțiune de acest gen a atacanților noștri.

Am fi nedrepti dacă n-am spune că în general echipa noastră a avut o tendință de joc constructiv. Pîrcălab, Badea, Popescu sau Ghergheli au fost inițiatorii multor acțiuni bine concepute în faza lor incipientă, dar nici una dintre ele nu a mai avut forța și viteza de execuție a celei din care s-a înscris primul gol (al doilea a fost opera lui Ghergheli, care a șutat formidabil de la marginea careului).

Tocmai aceasta a fost cauza care a făcut ca în min. 34, 37, 59 și 80 să fie ratate mari ocazii (construite) de a se marca. Alături de acestea și un anumit dezinteres al fotbaliștilor noștri față de joc, — considerîndu-l un simplu antrenament de mijloc de săpămînă — avem o imagine de ansamblu a partidei.

Italianii au impresionat prin tehnică, printr-o bună organizare a jocului și prin efortul lor de a obține un rezultat onorabil în fața selecționatei române. Publicul a aplaudat și fazele frumoase create de către aceștia. Golul oaspeților a fost înscris de Longoni care a transformat impecabil o lovitură de la 11 metri (hent-Dan în min. 36) acordată de către arbitru A. Bentu.

Jocul de ieri avea menirea să ne furnizeze date privind potențialul echipei noastre în vederea apropiatei partide de la Budapesta. Din păcate,

această condiție a fost îndeplinită numai în parte. Așa cum arătam mai sus, fotbaliștii noștri au abordat destul de blazati (!) jocul, ca o obligație de serviciu, punîndu-ne în dificultatea de a nu putea trage concluzii valabile. Or, acest lucru ni se pare destul de grav. Sîntem de acord că ei au obținut o serie de rezultate meritorii, dar acestea nu le pot da dreptul de a avea acru de plictis așifat majoritatea timpului pe teren. Sau, acceptăm situația în cazul în care tabela de marcaj ar fi arătat o diferență categorică de scor. Altfel...

SELECȚIONATA DIVIZIONARĂ: Ionescu-Popa, Hălăgheanu, Dan, Mocanu-Ghergheli, D. Popescu-Pîrcălab, Dridea, Badea, S. Avram (Crencianu min. 72).

CAGLIARI: Pianta-Visentin, Longoni-Varsi (Nicolai), Vescovi, Longo-Gallardo (Capelaro) Rizzo, Nenè, Greattî, Riva.

Concursul Pronosport de duminică

PRONOEXPRES

La tragerea concursului Pronoexpres nr. 16 din 20 aprilie 1966, au fost extrase din urnă următoarele numere:

30 46 6 37 40 16

Numere de rezervă: 18 17
Fond de premii: 767 098 lei.
Tragerea următoare va avea loc miercuri 27 aprilie a.e., la Pucioasa.

LOTO

Premii întregi și sferturi la tragerea Loto din 15 aprilie 1966:

Suplimentar I: 3 a 28 719 lei și 2 a 7 179 lei; suplimentar II: 7 a 10 309 lei și 11 a 2 577 lei; categoria I: 8 a 10 309 lei și 7 a 2 577 lei; categoria a II-a: 14 a 4 232 lei și 39 a 1 053 lei; categoria a III-a: 26 a 3 165 lei și 23 a 791 lei; categoria a IV-a: 41 a 1 718 lei și 70 a 429 lei; categoria a V-a: 104 a 745 lei și 123 a 186 lei; categoria a VI-a: 154 a 478 lei și 225 a 119 lei; categoria a VII-a: 216 a 343 lei și 306 a 85 lei; categoria a VIII-a: 244 a 291 lei și 403 a 72 lei.

(Rubrică redactată de Administrația de Stat Loto-Pronosport).

„Florile cu sunet de metal...“

(Urmare din pag. 1)

de șah s-au calificat 52 de inși. Reprezentantul I.S.C.M., constructorul Constantin Tunaru, a devenit campion învingîndu-l, într-un meci decisiv, pe operatorul chimist Nicolae Chirilă. Chimiștii nu s-au lăsat și Dorel Dumitrescu, de la „amontac“, i-a... răzbunat! La aceeași tensiune se desfășoară campionatele de haltere, lupte (trîntă), tir, orientare turistică și gimnastică.

Scriind, cu doi ani în urmă, despre aceiași oameni — „Oltanii din Oltenia“, notam atunci ca pe un

lucru cu totul nou intrarea în vocabularul lor a unei serii de termeni țînd de lexiconul tehnic. Astăzi, pătrunzînd într-una din sălile de studii ale chimiștilor poți constata schimbări de esență chiar și din acest punct de vedere. Într-un avînt perpetuu spre tainele științei, oltanii se apropie — cu vîlta degajare — de structurile intime ale materiei pe care o vor supune. O tînră laborantă, Niculina Ilie, făcea în cadrul unui scurt interviu cîteva referiri la lumea microcosmosului: leptoni, mezonii, barioni, „stare energetică anormală“. Niculina Ilie e campioana la șah pe asociație.

„Florile cu sunet de metal“ care au răsărit pe pămîntul Olteniei, aci lîngă Craiova, ca și în alte locuri (Tîrgu Jiu, Rovinari, Valea Motru-lui, Turnu Severin) poartă în ele nu numai semnificația fondului industrial al regiunii, în necontenită creștere, ci și modificările de structură petrecute în viața oamenilor, noul profil social-cultural al acestora. Si poate că cea mai importantă trăsătură, esențială, este încrederea în ceea ce fac, în viitorul pe care și-l construiesc sub înțeleapta conducere a partidului, a cărui apropiată aniversare este întîmpinată în aceste zile cu entuziasm în întreaga țară.